

Wrocławska Międzyuczelniana Fundacja
„PRO HOMINE”
na rzecz Emerytów i Osób Niepełnosprawnych

DWUDZIESTOLECIE FUNDACJI

**20 lat działalności
Wrocławskiej Międzyuczelnianej
Fundacji „Pro Homine”
na rzecz Emerytów
i Osób Niepełnosprawnych**

Wrocław 2014

Opracowanie merytoryczne
Cecylia Biegańska, Krystyna Rohozińska, Jerzy Zdanowski

Fotografie pochodzą ze zbiorów Fundacji „Pro Homine”

© Copyright by Fundacja „Pro Homine”, Wrocław 2014

Wrocławska Międzyuczelniana Fundacja „Pro Homine”
na rzecz Emerytów i Osób Niepełnosprawnych
ul. Olszewskiego 23/L-0, 51-642 Wrocław
tel.: 71 348 36 97, e-mail: prohomine.wroc@gmail.com
www.fundacjaprohomine.pl

OFICyna WYDAWNICZA POLITECHNIKI WROCLAWSKIEJ
wyb. Stanisława Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław
<http://www.oficyna.pwr.wroc.pl>; e-mail: oficwyd@pwr.edu.pl
zamawianie.ksiazek@pwr.edu.pl

ISBN 978-83-7493-837-2

Drukarnia Oficyny Wydawniczej Politechniki Wrocławskiej. Zam. nr 369/2014.

O Fundacji „Pro Homine”

Wrocławska Międzyuczelniana Fundacja „Pro Homine” została powołana i zarejestrowana w dniu 25.01.1994 r. przez rektorów siedmiu wyższych uczelni Wrocławia i przedstawicieli związków zawodowych tych uczelni.

Struktura Organizacyjna Fundacji

Zgromadzenie Fundatorów – w jego skład weszli, jako osoby prawne, rektorzy: Politechniki Wrocławskiej, Uniwersytetu Wrocławskiego, Akademii Rolniczej (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy), Akademii Ekonomicznej (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny), Akademii Medycznej (obecnie Uniwersytet Medyczny), Akademii Wychowania Fizycznego, przedstawiciele NSZZ „Solidarność” tych uczelni i Akademii Sztuk Pięknych oraz ZNP Akademii Rolniczej. Rektor Akademii Sztuk Pięknych zdecydował o przystąpieniu do Zgromadzenia Fundatorów w 2000 r. – nastąpiło to 28.11.2000 r. Pierwszym Przewodniczącym Zgromadzenia Fundatorów został wybrany prof. Andrzej Wiszniewski – rektor Politechniki Wrocławskiej. W 1996 r. funkcję tę objął prof. Andrzej Mulak – rektor Politechniki Wrocławskiej. W 2003 r. Przewodniczącym Zgromadzenia Fundatorów został prof. Michał Mazurkiewicz – rektor Akademii Rolniczej, a w 2006 r. funkcję tę objął prof. Leszek Pacholski – rektor Uniwersytetu Wrocławskiego. Od 23.06.2009 r. do chwili obecnej Zgromadzeniu Fundatorów przewodniczy prof. Marek Bojarski – rektor Uniwersytetu Wrocławskiego.

Rada Fundacji – składa się z przedstawicieli poszczególnych uczelni. Przewodniczącym Rady Fundacji od chwili jej powołania do 23.06.2009 r. był prof. Henryk Hawrylak z Politechniki Wrocławskiej. Od 23.06.2009 r. funkcję Przewodniczącego Rady Fundacji pełni prof. Andrzej Mulak z Politechniki Wrocławskiej.

Zarząd Fundacji – jego skład zmieniał się co pewien czas. Funkcję Prezesa Zarządu od czasu jej powołania do 17.05.2010 r. pełnił prof. Otton Dąbrowski z Politechniki Wrocławskiej. W dniu 17.05.2010 r. Rada Fundacji funkcję Prezesa Zarządu powierzyła prof. Jerzemu Zdanowskiemu z Politechniki Wrocławskiej.

Komisja Rewizyjna – składa się z trzech osób. Funkcję Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej pełnili kolejno: prof. Walenty Ostasiewicz z Akademii Ekonomicznej – od chwili powołania Fundacji

do 9.05.2001 r., prof. Jerzy Kowalski z Akademii Rolniczej – od 9.05.2001 r. do 2.06.2004 r., prof. Paweł Śniady z Politechniki Wrocławskiej od 2.06.2004 r. do chwili obecnej.

Cel powołania Fundacji „Pro Homine”

Celem działania Fundacji było i nadal jest organizowanie i prowadzenie działalności na rzecz wszechstronnej pomocy emerytom, rencistom i osobom niepełnosprawnym z wrocławskich wyższych uczelni oraz członkom ich rodzin. Oszacowano, że w 1993 r. było ponad 5 tys. emerytów wyższych uczelni Wrocławia. Większość to nauczyciele akademicy, którzy pracowali w swych uczelniach ok. 40 lat. Wielu z nich znajdowało się w trudnej sytuacji materialnej, mieszkaniowej i zdrowotnej.

Jednym z pierwszych zadań, jakie podjęła Fundacja, było zbudowanie i zorganizowanie środowiskowego Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia, którego mieszkańcy powinni mieć zapewnioną w razie potrzeby wszechstronną pomoc i opiekę, a równocześnie móc prowadzić niezależne życie w swoich własnych mieszkaniach.

Inicjatorzy budowy środowiskowego ośrodka przyjęli założenie, że będzie on służył obecnym i przyszłym emerytowanym pracownikom wyższych uczelni wrocławskich. Takie założenia były znane wszystkim zainteresowanym osobom, również obecnie mieszkającym w Ośrodku Seniora.

Budowa Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia

Idea zbudowania Ośrodka Seniora dla emerytów uczelni wrocławskich powstała w 1993 r. w Kole Emerytów NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej. Próbę realizacji pomysłu, przez powołanie Fundacji „Pro Homine”, podjęły 3 osoby z Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej. Kredytu zaufania udzielili im rektorzy i związki zawodowe kilku uczelni Wrocławia.

Duże zainteresowanie budową Ośrodka Seniora upoważniło Fundację do rozpoczęcia działań zmierzających do realizacji tej inicjatywy. Poszukując odpowiedniej działki pod budowę, Zarząd Fundacji zwrócił się z prośbą do rektora Akademii Rolniczej prof. Jerzego

Kowalskiego o przeznaczenie terenu na Biskupinie, przy ul. Karola Olszewskiego 23, pod budowę Ośrodka, w zamian za położone w sąsiedztwie działki Politechniki Wrocławskiej.

W wyniku zabiegów Zarządu, Przewodniczącego Rady Fundacji prof. Henryka Hawrylaka i rektora prof. Andrzeja Wiszniewskiego Senat Politechniki Wrocławskiej na posiedzeniu w dniu 27.10.1994 r. podjął uchwałę o przekazaniu Akademii Rolniczej dwóch działek o powierzchni 6314 m² pod warunkiem, że Akademia Rolnicza przekaże Fundacji teren pod budowę ośrodka dla emerytów. Senat Akademii Rolniczej na posiedzeniu 4.11.1994 r. podjął uchwałę o przekazaniu Fundacji „Pro Homine” działki budowlanej o sumarycznej powierzchni 7157 m² (Porozumienie z dnia 30.11.1995 r. i Akt Notarialny nr 2517/19/96).

Aby zrealizować budowę Ośrodka, Fundacja czyniła usilne starania w celu zdobycia funduszy od sponsorów, starała się również o uzyskanie preferencyjnego kredytu z Krajowego Funduszu Mieszkaniowego. Okazało się jednak, że Fundacja takiego kredytu uzyskać nie mogła, ponieważ środki z tego funduszu były przeznaczone tylko dla spółdzielni mieszkaniowych i TBS-ów.

Dyskusje i ekspertyzy prawne doprowadziły do wniosku, że najwłaściwszym rozwiązaniem będzie utworzenie spółdzielni mieszkaniowej, której członkiem będzie również Fundacja jako osoba prawna. Powołanie spółdzielni miało na celu:

- uzyskanie przez spółdzielnię, najkorzystniejszego w tym czasie, preferencyjnego kredytu ze środków KFM,
- stworzenie możliwości uzyskania przez członków Spółdzielni ulg podatkowych,
- wykorzystanie premii gwarancyjnych na książeczkach mieszkaniowych,
- zapewnienie mieszkańcom Ośrodka otrzymania spółdzielczego lokatorskiego prawa do mieszkania z możliwością zwrotu wkładu mieszkaniowego w momencie zwalniana lokalu.

W lipcu 1996 r. odbyło się zebranie założycielskie Spółdzielni Mieszkaniowej „Wrzos”. Uchwalony statut tej Spółdzielni przewidywał, że członkiem SM „Wrzos” może być tylko osoba z wrocławskich wyższych uczelni, która ukończyła 55 lat lub jest niepełnosprawna. Na podstawie kolejnych umów i porozumień Fundacja „Pro Homine” powierzyła Spółdzielni „Wrzos” realizację zadania inwestycyjnego, a następnie dalsze administrowanie Ośrodkiem.

Ośrodek Seniorów Wyższych Uczelni Wrocławia

Wrocław, ul. Olszewskiego 23

Organizator:
Wrocławska
Międzyuczelniana
Fundacja "PRO HOMINE"
na rzecz Emerytów i Osób
Niepełnosprawnych
50-370 Wrocław
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
tel. 320 22 83

Projekt:
CAD SKALA Sp. z o.o.
Wrocław
ul. Malarska 19/24
tel. 342 53 44

Inwestor:
Spółdzielnia
Mieszkaniowa "WRZOS"
50-370 Wrocław
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
tel. 320 22 83

1

Budowę rozpoczęto w kwietniu 1998 r. W dniu 22.05.1998 r. nastąpiło uroczyste wmurowanie kamienia węgielnego. Projekt koncepcyjny i budowlany Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia wykonała firma dra Marka Skorupskiego „CAD-SKALA”, wyłoniona w konkursie. Projekt Ośrodka przewidywał wybudowanie części mieszkalnej oraz części socjalnej i leczniczo-rehabilitacyjnej, stanowiącej bazę materialną do zorganizowania opieki lekarskiej możliwie szerokiemu gronu przyszłych emerytów i rencistów (fot. 1).

Uzyskano preferencyjny kredyt z Krajowego Funduszu Mieszkaniowego w wysokości 12 502 043 zł na sfinansowanie części mieszkalnej.

Finansowanie części socjalnej i leczniczej musiała zapewnić Fundacja.

Niestety, w 1998 r. kilku sponsorów, którzy wcześniej deklarowali pomoc finansową dla seniorów szkół wyższych i dla tej szlachetnej inicjatywy, wycofało się z obietnic, tłumacząc to dużymi stratami, jakie powstały po powodzi 1997 r. we Wrocławiu.

Bank Gospodarstwa Krajowego w Warszawie, udzielając preferencyjnego kredytu ze środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, uzależniał możliwość udzielenia kredytu na część mieszkalną Ośrodka od udokumentowania finansowania części niemieszkalnej. Rada i Zarząd Fundacji „Pro Homine”, za aprobatą Zgromadzenia Fundatorów, wspólnie z Radą i Zarządem Spółdzielni Mieszkaniowej „Wrzos” podjęli odpowiednie uchwały o wniesieniu działki jako wkładu budowlanego na część socjalną i leczniczo-rehabilitacyjną Ośrodka. Wartość działki wyceniona została na 1 452 900 zł.

Przyszli mieszkańcy Ośrodka na Walnym Zebraniu Członków SM „Wrzos” podjęli również uchwałę o sfinansowaniu budowy pomieszczeń klubowych Ośrodka, na które każdy z mieszkańców wpłacił, z tego tytułu, kwotę zależną od wielkości swojego mieszkania (przy stawce 28 zł za 1 m²).

Firma „Intakus”, budująca Ośrodek, w pewnym okresie kredytowała budowę. Umowa kredytowa SM „Wrzos” z Bankiem Gospodarstwa Krajowego została podpisana dopiero 18.05.1999 r. Na tej podstawie Bank wypłacił pierwsze transze kredytu, zastrzegając, że udokumentowanie finansowania części socjalnej oraz leczniczo-rehabilitacyjnej musi nastąpić do końca lipca 1999 r.

Mimo wielu starań Fundacji i rektorów wyższych uczelni u Prezydenta Wrocławia, Marszałka Województwa i Wojewody Dolnośląskiego, w Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz u innych sponsorów nie udało się Fundacji zgro-

2

3

8

madzić wystarczających środków na budowę całej części socjalnej i rehabilitacyjnej. Dlatego BGK wstrzymał wypłatę ostatniej transzy kredytu. W tej sytuacji firma „Intakus”, na prośbę Fundacji, dokonała wpłaty wkładu budowlanego na spółdzielcze własnościowe prawo do niektórych lokali użytkowych i dwóch garaży.

Umowa między firmą „Intakus” a SM „Wrzos” przewidywała możliwość odkupienia tych lokali przez Fundację „Pro Homine” w miarę zdobywania środków, co stało się w następnych latach.

Po pokonaniu wielu trudności – organizacyjnych, finansowych i wynikających z wciąż zmieniających się przepisów prawnych (dotyczących działalności: fundacji, spółdzielni mieszkaniowych, służby zdrowia i innych) – budowę Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia zakończono na początku 2000 r. (fot. 2 i 3).

15.11.2000 r. nastąpiło uroczyste otwarcie Ośrodka z udziałem rektorów wyższych uczelni, władz miejskich i wojewódzkich Wrocławia, organizacji związkowych oraz mieszkańców Ośrodka Seniora i poświęcenie go przez JE Kardynała Henryka Gulbinowicza (fot. 4 i 5).

W listopadzie 2001 r. cztery osoby z Fundacji „Pro Homine”: prof. Henryk Hawrylak, prof. Otton Dąbrowski, mgr inż. Cecylia Biegańska i mgr Anna Szczepanik otrzymały nagrodę Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola za działalność na rzecz integracji wrocławskiego środowiska akademickiego (fot. 6).

W tym samym roku Cecylia Biegańska i Anna Szczepanik otrzymały wyróżnienie Fundacji POLCUL (Australia) za zorganizowanie Międzyuczelnianej Fundacji „Pro Homine” we Wrocławiu. Obydwie panie, wraz z mieszkanką Ośrodka – laureatką nagrody POLCUL w 1990 r. – p. Ewą Szumańską, wystąpiły w 2002 r. do Fundacji POLCUL o przyznanie nagrody również prof. Ottonowi Dąbrowskiemu. Oto fragment listu p. Ewy Szumańskiej – pisarki i dziennikarki:

Szanowni państwo! Całym sercem popieram kandydaturę Profesora Ottona Dąbrowskiego do nagrody POLCUL. To dzięki Profesorowi powstał Ośrodek Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia, piękny, wygodny, niemal rodzinny dom dla wielu ludzi nauki i kultury Wrocławia. Wiem o tym dobrze, bo sama od dwóch lat mieszkam w tym domu i każdego dnia uświadamiam sobie na nowo ten ogromny trud i wysiłek wielu osób, które przez wiele lat, społecznie, poświęcając na to cały swój wolny czas – stworzyły niemal z niczego ten dom, umożliwiający godną starość i integrację naszego środowiska.

4

5

10

6

Działalność Fundacji „Pro Homine” po oddaniu Ośrodka Seniora do użytku

W zbudowanym Ośrodku znajdują się 152 lokale mieszkalne oraz zaplecze socjalno-leczniczo-rehabilitacyjne. W 2000 r. działalność Zarządu Fundacji „Pro Homine” koncentrowała się na organizowaniu życia w powstałym Ośrodku. Za najważniejsze uznano zagospodarowanie pomieszczeń socjalnych i gabinetów lekarskich oraz rozpoczęcie ich działalności.

1. W 2001 r. w Ośrodku Seniora został uruchomiony gabinet lekarski – Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „Dla Zdrowia”. W Ośrodku pracuje dwóch lekarzy pierwszego kontaktu wraz z zespołem pielęgniarskim. Uruchomiono gabinet zabiegowy i umożliwiono wykonywanie podstawowych badań laboratoryjnych. Ten zespół opieki zdrowotnej od 14 lat służy bez przerwy i w niezmiennym składzie chorym mieszkańcom naszego domu, świadcząc usługi medyczne finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia.

W 2003 r. uruchomiono sklep ogólnospożywczy, w którym mieszkańcy Ośrodka mogą również zaopatrywać się w produkty garmazeżeryjne, artykuły drogeryjne (kosmetyczne) i prasę.

Na terenie Ośrodka, w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia, świadczą także usługi medyczne dermatolog i dwóch stomatologów.

W budynku Ośrodka Seniora już od 2000 r. funkcjonuje apteka „Pro Homine” zorganizowana przez NSZZ „Solidarność” Politechniki Wrocławskiej.

2. Również w 2001 r. uruchomiono stołówkę, w której firma „Haga” prowadziła sprzedaż obiadów i wyrobów garmazeryjnych, zarówno dla mieszkańców, jak i osób z zewnątrz. Niestety firma ponosiła straty, dlatego z końcem roku nastąpiło rozwiązanie umowy. Wszystkie trzy następne firmy wynajmujące lokal na prowadzenie stołówki rezygnowały z dalszej działalności z powodu strat finansowych.

3. Największe trudności (finansowe, organizacyjne i prawne) związane były z uruchomieniem pomieszczeń służących rehabilitacji. Zmieniające się przepisy Sanepidu, Kasy Chorych i PFRON-u (od którego otrzymaliśmy dotację w wysokości 196 975 zł) spowodowały opóźnienie w uruchomieniu rehabilitacji. Na początku 2003 r. zostało otwarte, na terenie Ośrodka, Specjalistyczne Centrum Rehabilitacji INTEGRA, w którym do chwili obecnej leczą się pacjenci zarówno z naszego domu, jak i inni pracownicy wyższych uczelni, również w ramach NFZ.

4. Rozpoczęto działalność Klubu Seniora z sekcjami: biblioteczną, rekreacyjno-turystyczną, imprez towarzyskich, współpracy z Kościołem oraz samopomocy sąsiedzkiej. Otwarto bibliotekę, w której zgromadzono ponad 200 książek i czasopism popularno-naukowych. Regularnie co tydzień w Klubie były prowadzone zajęcia rekreacyjne dla mieszkańców Ośrodka przez członka Zarządu Fundacji mgra Andrzeja Kościówkę. W Klubie Seniora odbyło się wiele spotkań, m.in. śniadania wielkanocne (fot. 7), spotkania opłatkowe (fot. 8), wygłoszono również kilka prelekcji. W pomieszczeniach Klubu w dni świąteczne, nieprzerwanie od 14 lat, odprawiana jest Msza Święta.

W 2005 r. Zarząd Fundacji „Pro Homine” nawiązał współpracę z Duszpasterstwem Akademickim „Redemptor”. Studenci zaproponowali pomoc chorym i niepełnosprawnym mieszkańcom Ośrodka, odbywały się również spotkania młodzieży z seniorami w Klubie „Wrzosowisko”. Współpraca trwała do 2010 r.

7

8

Działalność Fundacji „Pro Homine” jako Organizacji Pożytku Publicznego

5.12.2006 r. Wrocławska Międzyuczelniana Fundacja „Pro Homine” na rzecz Emerytów i Osób Niepełnosprawnych uzyskała status Organizacji Pożytku Publicznego. Fundacja „Pro Homine”, oprócz celów, które zostały wcześniej wytyczone, podjęła nowe zadania, m.in. działalność charytatywną, organizowanie pomocy ofiarom klęsk żywiołowych, podtrzymywanie tradycji narodowej, obywatelskiej i kulturowej oraz edukację wolontariatu młodzieży itp.

Realizując powyższe zadania, organizowano wśród mieszkańców Ośrodka zbiórki pieniędzy na pomoc ofiarom klęsk żywiołowych, m.in. w 2008 r. dla ofiar trąby powietrznej w Polsce, w 2010 r. dla ofiar trzęsienia ziemi na Haiti i ofiar powodzi w Polsce, a w 2013 r. zorganizowano pomoc dla ofiar wybuchu gazu w Jankowie Przygockim. W ciągu kilku lat zebrano wśród mieszkańców Ośrodka ponad 11 tys. zł. Pieniądze te przekazywano dla poszkodowanych za pośrednictwem Caritas Polska. Po każdej zbiórce pieniędzy otrzymywaliśmy podziękowania – oto jedno z nich:

Szanowni Państwo. Klęska powodzi wyzwoliła wielką akcję pomocy i solidarności. Do grona ludzi otwartych serc miło nam zaliczyć także Szanownych Państwa. Przekazanie środków finansowych w wysokości 1745 zł. jest wyrazem wielkiej troski i współczucia dla poszkodowanych. Okazywana inicjatywa wobec życiowej tragedii ludzi, którzy w jednej chwili stracili wszystko: domy, dorobek pracy całego życia, jest nieocenionym gestem. Niewątpliwie przywróciła ona wiarę, że nikt z dotkniętych tragedią nie zostanie opuszczony w swym nieszczęściu i rozpaczy. Za okazaną przychylność oraz zrozumienie trudnej sytuacji powodzian składamy Szanownym Państwu najserdeczniejsze życzenia. Z należnym szacunkiem, ks. Janusz Jastrzębski, Dyrektor Caritas Archidiecezji Wrocławskiej.

W listopadzie 2011 r. zgłosił się do Fundacji „Pro Homine” nauczyciel, pracujący w Gimnazjum nr 19 im. Zbigniewa Herberta we Wrocławiu, p. Jarosław Magrel, który zaproponował, w ramach wolontariatu, spotkania młodzieży z mieszkańcami Ośrodka Seniora. Uważał, że takie spotkania międzypokoleniowe zmobilizują młodzież do pomocy osobom starszym i niepełnosprawnym, będą również okazją do rozmów i przekazania młodzieży przez mieszkańców

Ośrodka bezpośrednich relacji o ich dramatycznych przeżyciach w czasie II wojny światowej, w okresie PRL-u, w tym w czasie stanu wojennego oraz o walce o wolność Polski, aż do odzyskania niepodległości w 1989 r.

Od 4.11.2011 r. do 31.05.2013 r. odbyło się 27 spotkań. Największe wrażenie na uczniach wywarły relacje p. Danieli Czepil i p. Jerzego Kluka – więźniów niemieckich obozów koncentracyjnych oraz relacje p. Władysława Czapskiego i p. Jerzego Popowskiego o zbrodniach niemieckich i sowieckich na dawnych wschodnich terenach Polski.

Jako wyraz wdzięczności dla seniorów młodzież w Klubie Ośrodka w dniu 17.02.2012 r. zaprezentowała przedstawienie pt. „Opowieść wigilijna”. Na to spotkanie oraz na spotkanie wigilijne młodzież upiekła ciasta dla seniorów mieszkających w Ośrodku.

Obecnie, zaplecze socjalne i leczniczo-rehabilitacyjne Ośrodka funkcjonuje zgodnie z zamierzeniami. Od pewnego czasu osoby działające w Fundacji pomagają chorym i niepełnosprawnym mieszkańcom Ośrodka w zaspokajaniu ich codziennych potrzeb (zakupy, przynoszenie posiłków, załatwianie spraw urzędowych, odwiedzanie chorych w ich mieszkaniach i szpitalach). Fundacja wspomaga również finansowo kilku najuboższych mieszkańców Ośrodka.

Od wielu lat Fundacja starała się zorganizować w Ośrodku bardzo potrzebną całodobową pomoc pielęgniarstwa. Niestety, Spółdzielnia „Wrzos” nie chciała przeznaczyć odpowiedniego lokalu, który już wcześniej był przyrzeczony na ten cel. Mieszkańcy Ośrodka Seniora wymagają coraz większej pomocy w rozwiązywaniu ich potrzeb bytowych i zdrowotnych. Zwracają się coraz częściej do Zarządu Fundacji o pomoc, nie tylko w godzinach urzędowania, ale także w godzinach popołudniowych, a gdy zachodzi potrzeba, to również w nocy.

Na początku 2013 r. Fundacja „Pro Homine” zwróciła się do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej z prośbą o wsparcie finansowe, m.in. w celu zatrudnienia osoby opiekującej się chorymi i niepełnosprawnymi mieszkańcami Ośrodka Seniora. Uwzględniając naszą prośbę, zaproponowano Fundacji udział w projekcie w ramach Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych (ASOS).

W ramach tego projektu, na który przyznano nam dotację, mogliśmy zatrudnić na 6 miesięcy p. Emilię Walkowiak, która była do dyspozycji mieszkańców od godz. 8 do 16, a często dłużej. Zapła-

nowany system opieki objął 35 osób, w tym 10 osób wymagających systematycznych odwiedzin. W okresie od czerwca do końca grudnia 2013 r. p. Emilia Walkowiak wykonała 550 odwiedzin.

W ramach projektu ASOS zorganizowano 20 spotkań w Klubie Seniora. Tematy tych spotkań były związane m.in. z ważnymi datami z historii Polski. Do najciekawszych możemy zaliczyć spotkanie poświęcone rocznicy Powstania Warszawskiego, na którym byli obecni żyjący uczestnicy powstania, również ci mieszkający w Ośrodku (fot. 9). Odbywały się także spotkania ze znanymi ludźmi – językoznawcą prof. Janem Miodkiem (fot. 10), Władysławem Czapskim (fot. 11) – jednym z dzieci wywiezionych do Rosji i ocalałych w wyniku działań armii gen. Władysława Andersa. Było również spotkanie wspomnieniowe poświęcone osobom zmarłym, które mieszkały wiele lat w Ośrodku Seniora.

9

W projekcie ASOS zaplanowano również zajęcia sportowo-rekreacyjne, które początkowo były prowadzone przez p. Andrzeja Kościówkę (fot. 12 i 13), a następnie przez p. Barbarę Wysocką.

W ramach projektu ASOS kontynuowano spotkania seniorów z młodzieżą gimnazjalną. Była to już trzecia grupa młodzieży z Gimnazjum nr 19 im. Zbigniewa Herberta, która pod opieką p. Barbary

10

11

12

13

Hoffman-Rękoś w każdy czwartek przychodziła na spotkania z mieszkańcami Ośrodka. Celem tych spotkań była integracja międzypokoleniowa. W październiku 2013 r. młodzież odwiedziła i uporządkowała groby zmarłych bohaterów polskich, pochowanych na

14

15

omentarzu na Sępólnie. Młodzież zaprezentowała seniorom dwa występy artystyczne – na spotkaniu opłatkowym (fot. 14) śpiewała kołędy, a na kolejnym spotkaniu – piosenki harcerskie i patriotyczne połączone z recytacją utworów poetyckich (fot. 15).

Problemy w działalności Fundacji „Pro Homine”

Nieoczekiwane problemy Fundacji „Pro Homine” zaczęły się po zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w 2000 r. Fakt wprowadzenia w ustawie zapisu o możliwości przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego w prawo odrębnej własności spowodował, że część mieszkańców Ośrodka zaczęła czynić starania, by ich mieszkania w Ośrodku Seniora mogły być przekształcone we własność (i w konsekwencji mogły być przekazywane dzieciom i osobom bliskim po śmierci członka spółdzielni). W tej sytuacji Rada i Zarząd Fundacji „Pro Homine” zwróciły się do Sejmu, Senatu i Rzecznika Praw Obywatelskich oraz do posłów i senatorów województwa dolnośląskiego z prośbą o pomoc w przeprowadzeniu nowelizacji tej ustawy w zakresie wprowadzenia zapisu prawnego, wyłączającego domy o specjalnym przeznaczeniu z możliwości ustanowienia odrębnej własności lokali mieszkalnych. Zabiegi podjęte przez Fundację spowodowały uchwalenie poprawki do ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, zabraniającej przekształcania mieszkań lokatorskich finansowanych ze środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego. Fakt ten spowodował wielkie niezadowolenie grupy mieszkańców Ośrodka, która doprowadziła do konfliktu między Fundacją „Pro Homine” a SM „Wrzos”. Grupa ta przekonywała mieszkańców o rzekomym działaniu na ich szkodę przez osoby działające w Fundacji „Pro Homine”. Osobom tym od początku chodziło o przejęcie Ośrodka Seniora i przekształcenie go w zwykłą spółdzielnię mieszkaniową, w oderwaniu od uczelni wrocławskich. Od 2004 r. organy Spółdzielni, systematycznie i w różny sposób, przekazywały mieszkańcom Ośrodka informacje jakoby Fundacja ich oszukała. Podkreślano, że Fundacja powinna przekazać Spółdzielni wszystkie lokale użytkowe. W celu przekonania mieszkańców wysuwano wciąż nowe argumenty. Początkowo ogłoszono, że z winy Fundacji istnieje dług wobec wykonawcy obiektu i mieszkańcy będą musieli dopłacić do swoich mieszkań 3–5 tys. złotych. Kiedy argument ten okazał się nieprawdziwy, wysunięto kolejne: bezprawne przywłaszczenie sobie przez Fundację działki budowlanej, bezprawne wniesienie tej działki jako wkładu budowlanego na budowę Ośrodka Seniora, nieprawidłowe rozliczenie kosztów jego budowy itp.

Wszystkie te informacje przekazywane były mieszkańcom Ośrodka w najróżniejszy sposób – na walnych zebraniach członków SM „Wrzos”, w pismach wywieszanych na tablicach ogłoszeń, w pismach wysyłanych do różnych środowisk Wrocławia: rektorów wyższych uczelni, redakcji pism uczelnianych, związków zawodowych, sądów, Urzędu Skarbowego, SANEPID-u, Nadzoru Budowlanego oraz do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, a nawet do Ministerstwa Sprawiedliwości. Wiele nieprawdziwych, szkalujących Fundację informacji znalazło się na forum internetowym. Wszystkie te działania miały zdyskredytować ludzi, działających w Fundacji, w oczach członków Spółdzielni, rektorów i całego środowiska akademickiego, aby później łatwo przegłosować odpowiednie uchwały Walnych Zgromadzeń Członków SM „Wrzos”.

Zniesławianie Fundacji w środowisku akademickim spowodowało znaczny spadek dotacji, po wycofaniu się wielu, wspierających ją od lat, darczyńców indywidualnych. Skutki konfliktu odczuli również mieszkańcy Ośrodka. Spółdzielnia „Wrzos” poniosła dodatkowe duże koszty, za które zapłacili mieszkańcy, np. koszty sądowe.

Przez dłuższy czas ufaliśmy, że autorzy wywołanego konfliktu z Fundacją „Pro Homine” usiądą z nami do stołu, aby w drodze negocjacji, na podstawie dokumentów źródłowych, wyjaśnić wszystkie sporne sprawy. Niestety, nie z winy Fundacji do porozumienia nie doszło. Próby mediacji podjęte przez byłych rektorów Politechniki Wrocławskiej – prof. Andrzeja Wiszniewskiego i prof. Andrzeja Mulała oraz jednego z członków Rady Nadzorczej SM „Wrzos” – prof. Andrzeja Dżugaja z Uniwersytetu Wrocławskiego nie przyniosły rozwiązania sporu.

24.04.2006 r. do Przewodniczącego Zgromadzenia Fundatorów, ówczesnego Rektora Akademii Rolniczej prof. Michała Mazurkiewicza, wpłynęło pismo części mieszkańców z gorącą prośbą o pomoc w zabezpieczeniu statusu Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia. Petycję tę podpisało 69 mieszkańców. Oto jej treść:

W nawiązaniu do pisma z dnia 20.09.2004 r. zwracamy się ponownie do Pana Rektora oraz wszystkich Członków Zgromadzenia Fundatorów z prośbą o pomoc dla zabezpieczenia dotychczasowego statusu Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia przy ul. Olszewskiego 23. Stanowimy grupę osób w zaawansowanym wieku i złym stanie

zdrowia. Niektórzy z nas nie mogą opuścić swych mieszkań lub poruszają się tylko za pomocą laski, kul lub przy użyciu wózków inwalidzkich. Zły stan zdrowia uniemożliwia nam uczestniczenie w Walnych Zebraniach S.M. „Wrzos”, co jest równoznaczne z pozbawieniem nas udziału w decyzjach dotyczących istotnych dla nas spraw. Programy tych zebrań są tak rozbudowane, że trwają wiele godzin, co przekracza fizyczną wytrzymałość starszych ludzi (np. w 2004 r. zwołano 3 zebrania trwające 5–8 godzin każde; w 2005 r. zwołano Walne Zebranie w 3 częściach, z których każda trwała 5–6,5 godz.). Zaznaczyć należy, że ważne uchwały są głosowane pod koniec zebrania, gdy na sali pozostaje niewielu członków. Korzysta z tego grupa mieszkańców dążących do transformacji Ośrodka Seniora w zwykłą spółdzielnię mieszkaniową. Realizacja tych działań byłaby zaprzeczeniem idei stworzenia azylu dla starszych, zasłużonych pracowników uczelni Wrocławia. Dotychczasową gwarancją statusu Ośrodka Seniora była Fundacja „Pro Homine”, dzięki której ten dom istnieje. Dlatego też Fundacja jest głównym celem ataków grupy mieszkańców dążących do zmiany charakteru naszego domu. Stworzone dzięki Fundacji „Pro Homine” warunki bytowania (Praktyka Lekarza Rodzinnego, Centrum Rehabilitacji, apteka, stołówka) umożliwiają nam godne spędzenie ostatnich lat naszego życia. Gorąco prosimy Członków Zgromadzenia Fundatorów, aby wpłynęli na organy Spółdzielni „Wrzos”, które mają obowiązek uwzględniać interesy wszystkich swoich członków. Sygnalizowana w najbliższym czasie zmiana Statutu będzie okazją do wprowadzenia zapisów, ułatwiających nam życie.

Rektor Michał Mazurkiewicz, bardzo poruszony prośbą mieszkańców, powołał Komisję składającą się z przedstawicieli uczelni wrocławskich do zbadania stawianych Fundacji „Pro Homine” zarzutów.

Zgromadzenie Fundatorów po analizie dokumentów Fundacji „Pro Homine”, dotyczących całego okresu jej działalności (w tym sprawozdań Komisji Rewizyjnej, protokołów kontroli Urzędu Skarbowego oraz opinii Komisji Rektorskiej z dnia 6.05.2005 r.), stwierdziło, że:

- a) Fundacja działała zgodnie z obowiązującym prawem i zrealizowała pierwsze istotne zadanie, tj. zbudowanie oraz zagospodarowanie Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia;
- b) Fundacja przez cały okres swej działalności racjonalnie i oszczędnie gospodarowała funduszami pochodzącymi z darowizn;

c) Zarząd i Rada Fundacji przez całe 12 lat pełniły swoje funkcje społecznie;

d) Fundacja do zrealizowania budowy Ośrodka otrzymała od Politechniki Wrocławskiej i Akademii Rolniczej darowiznę w postaci prawa użytkowania wieczystego działki budowlanej, którą to darowiznę za aprobatą Fundatorów przeznaczyła na wkład budowlany;

e) w wyniku korekty powierzchni lokalu rehabilitacji istnieje udokumentowana nadpłata wkładu budowlanego Fundacji na rzecz SM „Wrzos”, której wysokość wyniosła 55 348,19 zł.

Zgromadzenie Fundatorów wyraziło dezaprobatę dotyczącą nieprzestrzegania przez Organy Spółdzielni zawartych porozumień, jak również szykan, jakie spotykają członków Spółdzielni działających w strukturach Fundacji (Załącznik 1: Uchwała nr 1/2006 z dnia 25.04.2006 r.).

Wobec nieprawidłowych działań Spółdzielni Fundacja „Pro Homine” została zmuszona do skierowania na drogę sądową kilku spraw dotyczących uchwał Walnego Zgromadzenia Członków SM „Wrzos”, które uznała za niezgodne z obowiązującymi ustawami. W sporze z organami Spółdzielni „Wrzos” Fundacja „Pro Homine” wygrała m.in. kilka spraw sądowych dotyczących:

a) zapisów w uchwalonym statucie Spółdzielni, pozbawiających członków Spółdzielni, działających w Fundacji, możliwości kandydowania do wszystkich statutowych organów Spółdzielni – do Zarządu, Rady Nadzorczej i Komitetu Mieszkańców;

b) wykluczenia Fundacji „Pro Homine” z członkostwa w Spółdzielni „Wrzos”;

c) zwrotu wkładu budowlanego na rzecz Fundacji „Pro Homine” (wys. 55 tys. zł);

d) przeprowadzenia niezgodnych z obowiązującą ustawą przetargów na sprzedaż lokali mieszkalnych w Ośrodku Seniora.

Przedstawione powyżej fakty i dochodzenie przez Fundację swoich racji na drodze sądowej spowodowały, że Zarząd i Rada Fundacji „Pro Homine” zwróciły się do najwyższego jej organu – Zgromadzenia Fundatorów – z prośbą o podjęcie działań w celu rozwiązania przeciągającego się sporu ze SM „Wrzos”.

Na spotkaniu przedstawicieli Fundacji „Pro Homine” z rektorami wyższych uczelni zrodził się plan wykupienia od Spółdzielni „Wrzos” całej nieruchomości (działki wraz z budynkiem stanowiącym Ośrodek Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia).

Zgromadzenie Fundatorów na posiedzeniu w dniu 23.06.2009 r. podjęło uchwałę w sprawie negocjacji z członkami SM „Wrzos” w celu wykupienia od Spółdzielni budynku mieszkalnego, położonego we Wrocławiu przy ul. Karola Olszewskiego 23, 23a, 23b, 23c, pełniącego funkcję Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia (Załącznik 2: Uchwała nr 1/2009 z dnia 23.06.2009 r.). Fundusze na wykupienie budynku miały wyłożyć poszczególne uczelnie. W informacji rektorów wyższych uczelni Wrocławia z dnia 22.09.2009 r. przedstawiono mieszkańcom Ośrodka szczegółowe warunki, związane z jego wykupieniem przez uczelnie. Złożona propozycja była wyrazem troski o emerytów, rencistów i osoby niepełnosprawne środowiska akademickiego, zamieszkałe w Ośrodku Seniora, i zmierzała do poprawy ich sytuacji materialnej i zachowania dotychczasowych warunków socjalnych i leczniczo-rehabilitacyjnych świadczonych w Ośrodku.

Propozycję rektorów zaakceptowała na piśmie większość mieszkańców Ośrodka.

Nieoczekiwanie w dniu 27.08.2009 r. weszła w życie ustawa o finansach publicznych, której zapisy uniemożliwiały uczelniom uratowanie tego dobrze zorganizowanego Ośrodka Seniora. W ustawie tej znalazł się zapis, że wyższe uczelnie obowiązują zakaz tworzenia i wspierania Fundacji ze środków publicznych, nawet jeśli jednostka ta była ich współfundatorem w przeszłości.

W tym samym czasie w Sejmie przygotowywano projekt zmian w ustawie o spółdzielniach mieszkaniowych.

Przewidując wprowadzenie takich zmian, pozwalających na przekształcenie mieszkań lokatorskich w wyodrębnioną własność, Fundacja „Pro Homine” czyniła usilne starania u posłów województwa dolnośląskiego i rektorów wyższych uczelni Wrocławia, aby zostały podjęte działania w celu zachowania statusu tego bardzo dobrze zorganizowanego Ośrodka.

Zarząd Fundacji przygotował „projekt” zapisów z prośbą o wprowadzenie ich do ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, ograniczających przekształcenie mieszkań lokatorskich w wyodrębnioną własność w spółdzielniach, w których mieszkają emeryci, renciści i osoby niepełnosprawne. Niestety tym razem naszych propozycji Sejm nie uwzględnił.

Zgromadzenie Fundatorów Fundacji „Pro Homine” w listopadzie 2011 r. zwróciło się do p. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Barbary Kudryckiej z prośbą o wyrażenie zgody na przekaza-

nie przez uczelnie wrocławskie dla Fundacji „Pro Homine” środków pieniężnych na wykupienie budynku, powstałego jako Ośrodek Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia, od dotychczasowego właściciela budynku, tj. od SM „Wrzos”, w celu podtrzymania dalszego istnienia Ośrodka. Prośbę w tej sprawie, w imieniu środowiska akademickiego Wrocławia, ponowiono w piśmie z dnia 16.07.2012 r. Do tej pory Fundacja „Pro Homine” nie otrzymała odpowiedzi z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry zwróciło się również w tej sprawie do Rzecznika Praw Obywatelskich w piśmie z dnia 11.10.2012 r.

Czekając na odpowiedzi ww. instytucji, Zarząd Fundacji „Pro Homine” oraz trzech członków SM „Wrzos” podjęli „symboliczny protest” polegający na wstrzymaniu obmiarów lokali użytkowych, których właścicielem jest Fundacja „Pro Homine” i lokali mieszkalnych tych trzech osób w celu opóźnienia przekształceń tych lokali w wyodrębnioną własność. Protest ten miał na celu opóźnienie spodziewanych przekształceń własnościowych w tym budynku do czasu uzyskania odpowiedzi ze strony Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Ten „symboliczny protest” spotkał się z dezaprobatą i szykanami ze strony SM „Wrzos” polegającymi na wnioskowaniu o wykluczenie z członkostwa w Spółdzielni zarówno Fundacji „Pro Homine”, jak i wspomnianych wyżej trzech osób, a także na skierowaniu sprawy na drogę sądową.

Wobec braku odpowiedzi ze strony Ministerstwa oraz z powodu usilnych starań Spółdzielni „Wrzos” w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie o przekształcenie mieszkań lokatorskich na własnościowe Fundacja „Pro Homine” i wspierające ją trzy osoby wycofały się z symbolicznego protestu w postaci blokowania obmiarów lokali.

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry w apelu z dnia 10.10.2012 r. zwróciło się również do mieszkańców Ośrodka Seniora o zaangażowanie się w obronę idei tego Ośrodka i zapobieżenie przekształceniom spółdzielczych praw lokatorskich w prawo własności.

Mimo usilnych starań Fundacji „Pro Homine” i apeli rektorów, Bank Gospodarstwa Krajowego w piśmie z dnia 26.09.2012 r. (W-139/2012) wyraził opinię, że *pomimo zrozumienia idei utworze-*

nia i działań Fundacji podejmowanych w celu ochrony przeznaczenia Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia, Bank nie znajduje podstaw do podjęcia czynności objętych wnioskiem Fundacji. Natomiast w piśmie z dnia 16.10.2012 r. (W-153/2012) wyjaśnił, że zobowiązany jest do realizacji zapisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego. Zaproponował również zwrócenie się w tej sprawie do Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej. Ostatecznie Bank podpisał z SM „Wrzos” aneks do umowy kredytowej, umożliwiający członkom przekształcenie spółdzielczych lokatorskich praw do lokalu mieszkalnego w spółdzielcze własnościowe prawo.

Możliwość przekształcenia spółdzielczych lokatorskich praw do lokali mieszkalnych w Ośrodku Seniora w spółdzielcze własnościowe prawa i wykorzystanie tej możliwości przez część mieszkańców Ośrodka Seniora spowodowało, że zostały złamane pierwotne zasady budowy takiego ośrodka, akceptowane przez mieszkańców, uczelnie wrocławskie, posłów, Rzecznika Praw Obywatelskich i Bank Gospodarstwa Krajowego. Zgodnie z ideą Ośrodka Seniora miał on służyć obecnym i przyszłym emerytowanym pracownikom wyższych uczelni Wrocławia.

W zaistniałej sytuacji Zarząd Fundacji „Pro Homine” postanowił objąć szczególną opieką tę grupę ludzi, których nie było stać na jednorazowe spłacenie kredytu w Banku Gospodarstwa Krajowego – ludzi starszych, chorych i niepełnosprawnych.

Wprawdzie Fundacja „Pro Homine” przegrała najważniejszą bitwę o wierność idei funkcjonowania Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia – bitwę o uniemożliwienie „prywatyzacji” lokali mieszkalnych, to jednak nie straciły znaczenia szczytne cele Fundacji, związane z zapewnieniem opieki mieszkańcom, którzy tego wymagają i oczekują.

20 lat minęło jak jeden dzień...

Sięgając pamięcią do początków powołania Wrocławskiej Międzyuczelnianej Fundacji „Pro Homine”, a następnie do realizacji pomysłu budowy Ośrodka dla seniorów szkół wyższych Wrocławia, przychodzi na myśl bardzo trudne i niezwykłe sytuacje, z jakimi musieliśmy się zmierzyć. W tamtych latach 1994–2000, po niedawnych przemianach

ustrojowych w Polsce, podjęcie decyzji o budowie tak dużego domu, dla emerytowanych pracowników wrocławskich uczelni, było bardzo ryzykowne. Największym wyzwaniem okazało się zdobycie funduszy na realizację budowy, ale również wiele kłopotów wynikało z niejednoznacznych i wciąż zmieniających się ustaw i przepisów dotyczących budownictwa mieszkaniowego, służby zdrowia, SANEPID-u itp.

Pracowaliśmy od rana do wieczora bez żadnego wynagrodzenia. Przeżyliśmy kilka bardzo trudnych momentów, gdy realizacja inwestycji była zagrożona w trakcie budowy.

Pierwszą pomoc finansową i wsparcie uzyskaliśmy od rektorów i związków zawodowych siedmiu wyższych uczelni (w latach 1994–2002 otrzymaliśmy ponad 170 tys. zł). Z apelem o wsparcie finansowe zwróciliśmy się również do pracowników trzech uczelni – Politechniki Wrocławskiej, Uniwersytetu Wrocławskiego i Akademii Ekonomicznej – z prośbą o indywidualną comiesięczną dobrowolną składkę na rzecz Fundacji „Pro Homine”. W latach 1997–2002 zebraliśmy w ten sposób ponad 140 tys. zł, które pomogły sfinansować część socjalno-leczniczą Ośrodka Seniora. Niektórzy pracownicy tych uczelni nadal płacą taką składkę na rzecz Fundacji „Pro Homine”. Wszystkim, którzy nas wspierali, aby ten Ośrodek powstał, bardzo serdecznie dziękujemy.

Przez całe 20 lat istnienia Fundacja „Pro Homine” cieszyła się życzliwością ze strony rektorów wrocławskich uczelni i służb im podlegających.

Bardzo ważną rolę w obronie dobrego imienia Fundacji „Pro Homine” odegrał były rektor Uniwersytetu Przyrodniczego prof. Michał Mazurkiewicz. To On, po objęciu funkcji przewodniczącego Zgromadzenia Fundatorów, podjął decyzję, aby natychmiast wyjaśnić powody zarzutów SM „Wrzos” pod adresem Fundacji „Pro Homine”. To On powołał Komisję, składającą się z przedstawicieli kilku uczelni wrocławskich, w celu rozliczenia dokumentów budowy i działalności Fundacji na terenie Ośrodka Seniora. To prof. Michałowi Mazurkiewiczowi zawdzięczamy obronę dobrego imienia Fundacji.

W tych trudnych latach dużego wsparcia i cennych rad udzielał nam również były rektor Uniwersytetu Przyrodniczego prof. Tadeusz Szulc.

Za to wszystko byłym rektorom składamy gorące podziękowania.

Jednocześnie pragniemy serdecznie podziękować byłemu rektorowi Uniwersytetu Ekonomicznego prof. Bogusławowi Fiedorowi za dwa laptopy i projektor.

Otrzymywaliśmy również znaczące wsparcie od osób spoza uczelni. Szczególne podziękowania składamy byłemu wiceministrowi Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz byłemu prezesowi Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast p. Sławomirowi Najnigierowi, który służył nam radą i pomocą podczas trudnych momentów w trakcie realizacji budowy Ośrodka Seniora.

Przez cały okres działalności Fundacji „Pro Homine” otrzymywaliśmy znaczące wsparcie od posła Sławomira Piechoty i byłego wiceministra Pracy i Polityki Społecznej, a obecnego senatora, p. Jarosława Dudy. W 2013 r. p. Łukasz Osiński (pracownik Urzędu Marszałkowskiego we Wrocławiu) oraz p. Ewa Osińska, jego żona, służyli nam radą i pomocą w przygotowaniu wniosku o udział w projekcie ASOS Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

Pamięci tych, którzy odeszli...

W oddanym do użytku w 2000 r. Ośrodku Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia zamieszkało ponad 200 osób. Mieszkańcami tego domu zostali w większości emerytowani pracownicy wyższych uczelni. Największą grupę stanowili emeryci i pracownicy z Politechniki Wrocławskiej.

W Ośrodku zamieszkali ludzie z różnych stron Polski – z terenów znajdujących się obecnie w granicach Polski i z terenów wschodnich II Rzeczypospolitej – wysiedleni po zakończeniu II wojny światowej. Znaleźli oni swe miejsce we Wrocławiu, odbudowując go z gruzów i tworząc od podstaw naukowy ośrodek akademicki.

Mieszkańcami Ośrodka Seniora zostali ludzie bardzo skrzywdzeni podczas wojny – jedni byli więźniami niemieckich obozów koncentracyjnych, drudzy więźniami sowieckich łagrów, inni żołnierzami walczącymi na różnych frontach II wojny światowej.

Dla takich ludzi budowaliśmy nasz Ośrodek, który miał być azylem na dalsze lata ich życia.

W okresie od 2000 do 2013 r. zmarły 53 osoby mieszkające w Ośrodku Seniora (Załącznik 3: Lista zmarłych mieszkańców).

Dziś wspominamy te osoby, które zamieszkały w Ośrodku Seniora i które były wdzięczne Fundacji „Pro Homine” za wybudowanie tego domu.

Nie znamy życiorysów wszystkich osób zmarłych, które mieszkały w Ośrodku Seniora. Niektórych wspominamy szczególnie ze wzglę-

du na ich niezwykle dramatyczne losy, innych za wielkie zasługi dla środowiska akademickiego Wrocławia. Poniżej zamieszczamy wspomnienia o 13 osobach.

Redaktor Mieczysław Zawadowski (1921–2004)

Urodził się w Śniatyniu, gdzie mieszkał do wybuchu wojny. Po klęsce wrześniowej znalazł się w armii polskiej we Francji. Po kapitulacji Francji znalazł się w Szwajcarii, gdzie zdał maturę w „Obozie Licealnym Internowanych Polaków w Szwajcarii”. Po zakończeniu wojny ukończył studia na Uniwersytecie we Fryburgu. Po powrocie do Polski nostryfikował dyplom na Wydziale Prawno-Ekonomicznym Uniwersytetu Poznańskiego. Całe zawodowe życie związał ze środowiskiem dziennikarskim Wrocławia. Pełnił funkcję redaktora naczelnego „Słowa Polskiego”, „Gazety Robotniczej”, a następnie Wrocławskiego Ośrodka Telewizyjnego. 13.12.1981 r. został internowany za „treści lokalnego programu telewizyjnego”.

Prof. dr hab. Wanda Truszkowska (1917–2004)

Urodziła się w Sosnowcu. W 1936 r. rozpoczęła studia w zakresie botaniki na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Poznańskiego. W czasie wojny pracowała w Polskim Czerwonym Krzyżu i działała w Związku Walki Zbrojnej Zagłębia Dąbrowskiego. Po zakończeniu wojny kontynuowała przerwane studia w zakresie botaniki. Wiele lat pracowała na Akademii Rolniczej we Wrocławiu jako Kierownik Katedry Fitopatologii. Była członkiem wielu towarzystw naukowych. Zginęła tragicznie w pobliżu Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia, w którym mieszkała w latach 2000–2004. Była wielkim sympatykiem i obrońcą idei Fundacji „Pro Homine”.

Doc. dr Andrzej Szaynok (1922–2005)

Urodził się we Lwowie. W czasie wojny był żołnierzem Samodzielnej Brygady Strzelców Karpackich i uczestnikiem walk pod Tobrukiem, Monte Cassino i Bolonią w II Korpusie gen. Władysława Andersa. Po powrocie do kraju w 1947 r. podjął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Wrocławskiej, które zakończył w 1953 r. Po ukończeniu studiów pracował w Zakładach Chemicznych „Wizów”, a następnie na Wydziale Chemicznym Uniwersytetu Wrocławskiego. W 1964 r. podjął pracę na Wydziale Inżynierii Sanitarnej

Politechniki Wrocławskiej jako specjalista w zakresie ochrony atmosfery. Był współtwórcą nowej dyscypliny naukowej, jaką jest inżynieria środowiska.

Henryk Trojanowski (1923–2006)

Urodził się w Wilnie. W 1942 r. rozpoczął działalność konspiracyjną w Armii Krajowej (ps. „Hena”). Od 1944 r. był żołnierzem I Brygady AK „Juranda”. W 1945 r. został aresztowany za działalność niepodległościową, a następnie wywieziony do ZSRR. Po nieudanej ucieczce i brutalnym śledztwie został skazany na 5 lat łagru. W 1946 r. ponownie uciekł i dotarł do Wilna. Pod fałszywym nazwiskiem przedostał się do Łodzi, gdzie rozpoczął naukę w Wyższej Szkole Muzycznej. Od 1952 r. pracował jako solista w Państwowej Operze i Operetce Śląskiej, Operze Bytomskiej i Operze Wrocławskiej. Odznaczony Orderem Virtuti Militari.

Mgr inż. arch. Andrzej Karp (1925–2008)

Urodzony w Krakowie. W czasie wojny działał w Szarych Szeregach, a następnie w Armii Krajowej (ps. „Smętek”). Był aresztowany i więziony na Montelupich. W 1945 r. przybył do Wrocławia. Był członkiem Straży Akademickiej oraz Pionierem Wrocławia. Po studiach na Politechnice Wrocławskiej pracował jako nauczyciel w Technikum Budowlanym, a następnie w Biurze Projektów Budownictwa Przemysłowego i Komunalnego we Wrocławiu.

Doc. dr Ludwik Wójcik (1927–2009)

Urodził się w Żarnowej k. Strzyżowa na Podkarpaciu. W 1949 r. rozpoczął studia w zakresie geologii na Uniwersytecie i Politechnice we Wrocławiu. Po ukończeniu studiów w 1953 r. został zatrudniony w charakterze geologa-dokumentatora w organizowanym we Wrocławiu Oddziale Dokumentatorskim Państwowego Instytutu Geologicznego. Przeniósł się w 1968 r. do Instytutu Geotechniki Politechniki Wrocławskiej, został tam mianowany w 1972 r. na stanowisko docenta. Kierował Zakładem Geologii i Hydrogeologii. W latach 1984–1987 był prodziekanem Wydziału Górniczego.

Prof. dr hab. Józef Goliński (1916–2011)

Urodzony w Krakowie. W czasie wojny żołnierz Armii Krajowej (ps. „Orawa”). Był dowódcą I Batalionu Zgrupowania „Żelbet”. Po

wojnie studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Śląskiej. W latach 1947–1949 był kierownikiem grupy konstruktorów maszyn okrętowych do statku „Soldek”. W latach 1951–1952 był kierownikiem grupy konstruktorów Canadian Vickers Company w Montrealu. W latach 1964–1972 pełnił funkcję dziekana i prodziekana Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Wrocławskiej.

Ewa Szumańska-Szmorlińska (1921–2011)

Urodzona w Warszawie. Aktorka, dziennikarka, autorka wielu książek i słuchowisk radiowych. W czasie okupacji brała czynny udział w ruchu oporu pełniąc służbę w kontrwywiadzie Okręgu Warszawskiego przy Komendzie Głównej Armii Krajowej. Po upadku Powstania Warszawskiego znalazła się w niemieckim obozie dla jeńców wojennych. Po zakończeniu wojny studiowała historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim i Uniwersytecie Łódzkim oraz uczęszczała do Wyższej Szkoły Teatralnej. Od 1950 r. zamieszkała na stałe we Wrocławiu. Pracowała przez 24 lata we Wrocławskiej Rozgłośni Radia i Telewizji. W latach 1953–1984 była członkiem Związku Literatów Polskich, następnie Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Jej słuchowiska radiowe były transmitowane również przez rozgłośnie zagraniczne (RFN, Finlandia, Francja, Szwecja). Stworzyła postaci radiowe w audycjach „Studio 202” i „60 minut na godzinę”. Usunięta z radia po grudniu 1981 r., pracowała w Arcybiskupim Komitecie Charytatywnym we Wrocławiu. Od 1983 r. współpracowała z „Tygodnikiem Powszechnym”. W czerwcu 1989 r. wróciła na antenę i zaangażowała się czynnie w prace Komitetu Obywatelskiego. W 2000 r. zamieszkała w Ośrodku Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia. Jako mieszkanka Ośrodka z wielką życzliwością odnosiła się zawsze do idei Fundacji i form jej działania.

Prof. dr hab. Jan Borkowski (1923–2011)

Urodził się w Gawryłowcach, w powiecie racławskim. Po wojnie studiował we Wrocławiu na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Wrocławskiego. Pracę na uczelni rozpoczął w 1950 r. w Katedrze Gleboznawstwa. W latach 1972–1982 pełnił funkcję kierownika Zakładu Gleboznawstwa w Instytucie Chemii Rolniczej, Gleboznawstwa i Mikrobiologii Akademii Rolniczej we Wrocławiu. Po wydzieleniu Instytutu Gleboznawstwa i Ochrony Środowiska Rolniczego pełnił w nim, w latach 1987–1996, funkcję kierownika Zakładu Gleb Dar-

niowych i Górskich. W dorobku naukowym profesora Borkowskiego można wyodrębnić prace dotyczące: klasyfikacji genetycznej gleb, kartografii gleb, degradacji i ochrony środowiska glebowego, a także prace o specyficznych właściwościach gleb górskich Sudetów. Był członkiem Komitetu Zagospodarowania Ziemi Górskich PAN, współzałożycielem i członkiem Towarzystwa Rozwoju Ziemi Górskich i członkiem Rady Naukowej Karkonoskiego Parku Narodowego. W 2000 r. zamieszkał w Ośrodku Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia i bardzo wspierał Fundację „Pro Homine” w jej działaniach na rzecz zachowania idei Ośrodka Seniora.

Prof. zw. dr hab. Anna Szaynok (1924–2012)

Urodziła się we Lwowie. Po wojnie wyjechała do Łodzi, gdzie podjęła studia chemiczne na Politechnice Łódzkiej. W 1948 r. przeniosła się do Wrocławia, podejmując pracę na Politechnice Wrocławskiej. Była wybitnym specjalistą w dziedzinie fizyki ciała stałego i fizyki powierzchni. W latach siedemdziesiątych współtworzyła Wydział Podstawowych Problemów Techniki. W 2000 r. zamieszkała wraz z chorym bratem Andrzejem w Ośrodku Seniora. Wspierała zawsze Fundację „Pro Homine”. Była inicjatorką i organizatorką odprawiania Mszy Świętej w niedzielę i święta dla mieszkańców Ośrodka Seniora.

Mgr inż. Jerzy Kluk (1922–2012)

W czasie wojny uczestnik ruchu oporu, działacz warszawskich Szarych Szeregów (ps. „Jawor”). Więzień Pawiaka i niemieckich obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu i Gusen. Po wojnie absolwent pierwszego rocznika Politechniki Wrocławskiej. Po studiach pełnił funkcję dyrektora Wrocławskiego Zjednoczenia Budownictwa i Wrocławskiego Biura Projektów Budownictwa Przemysłowego. Kierował projektowaniem wielu zakładów przemysłowych Dolnego Śląska. Wprowadził informatykę do budownictwa.

Daniela Czepil (1927–2013)

Urodziła się w Łodzi. W 1941 r., jako 14-letnia dziewczynka, została wywieziona na roboty do Breslau (Wrocławia). Przydzielona została do pracy w Zakładach Farbiarskich. Farbowano w nich różne materiały, z których szyto niemieckie mundury. W 1943 r. zepsuło się urządzenie, które obsługiwała, została wtedy oskarżo-

na o sabotaż i zabrana przez gestapo. Po wielogodzinnych przesłuchaniach wywieziono ją do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. W 1945 r., gdy do Oświęcimia zbliżały się wojska radzieckie, razem z grupą więźniów została ewakuowana do Breslau. Po wojnie zamieszkała we Wrocławiu. Działała w Związku Inwalidów Wojennych i pracowała jako opiekun społeczny.

Prof. Halina Pawlikowska (1931–2013)

Urodziła się w Klewaniu na Wołyniu. W latach 1951–1957 studiowała w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu na Wydziale Szkoła. W 1957 r. została zatrudniona w Studium Grafiki, w Katedrze Grafiki i Rysunku jako asystent – najbliższy współpracownik prof. Stanisława Dawskiego i wykładowcy technik graficznych Stanisława Wojewódzkiego. W latach 1970–1975 była kierownikiem Katedry Grafiki na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. W 1995 r. uzyskała tytuł profesora, a w 1997 r. nominację na stanowisko profesora zwyczajnego i nagrodę Ministra Kultury i Sztuki za osiągnięcia artystyczne i dydaktyczne z okazji 40-lecia pracy. Jest autorką wielu prac prezentowanych na około 100 wystawach.

Historię Fundacji „Pro Homine” współtworzyli, wymienieni niżej, nieżyjący już członkowie akademickiego środowiska Wrocławia, wspomagający Fundację i uczestniczący w jej strukturach i działalności.

Prof. zw. dr hab. Andrzej Baborski (1936–2001)

Rektor Akademii Ekonomicznej w latach 1993-1999, Członek Założyciel i członek Zgromadzenia Fundatorów Fundacji „Pro Homine” (1993–1999).

Mgr Waldemar Fritz (1925–2009)

Członek Założyciel i członek Rady Fundacji „Pro Homine” (Akademia Rolnicza).

Prof. zw. dr hab. Jerzy Czernik dr h.c. (1938–2010)

Rektor Akademii Medycznej w latach 1993-1999. Członek Założyciel i członek Zgromadzenia Fundatorów Fundacji „Pro Homine” (1993–1999).

Prof. dr Zdzisław Zagrobelny (1932–2011)

Rektor Akademii Wychowania Fizycznego w latach 1996–2002. Członek Zgromadzenia Fundatorów Fundacji „Pro Homine” (1996–2002).

Prof. dr hab. Andrzej Morawiecki (1930–2012)

Członek Założyciel i członek Rady Fundacji „Pro Homine” (Uniwersytet Wrocławski).

Mgr Wiesław Andrzejewski (1929–2012)

Członek Zarządu Fundacji „Pro Homine” (Politechnika Wrocławska).

Prof. zw. dr hab. inż. Henryk Hawrylak dr h.c. (1924–2013)

Członek Założyciel Fundacji „Pro Homine” i Przewodniczący Rady Fundacji w latach 1993–2009 (Politechnika Wrocławska).

Dr Ryszard Jeziński (1930–2013)

Członek Założyciel i członek Rady Fundacji „Pro Homine” (Akademia Wychowania Fizycznego).

Prof. dr hab. Michał Mazurkiewicz (1941–2013)

Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w latach 2002–2008, Przewodniczący Zgromadzenia Fundatorów Fundacji „Pro Homine” (2002–2005).

Prof. dr hab. Wojciech Wrzesiński (1934–2013)

Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego w latach 1990–1995. Członek Założyciel i członek Zgromadzenia Fundatorów Fundacji „Pro Homine” (1993–1995).

***Śpieszmy się kochać ludzi
tak szybko odchodzą***

Ks. Jan Twardowski

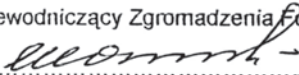
Uchwała nr 1/2006
Zgromadzenia Fundatorów Wrocławskiej Międzyuczelnianej Fundacji „Pro Homine”
na rzecz Emerytów i Osób Niepełnosprawnych
z dnia 25 kwietnia 2006r.

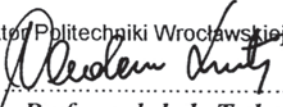
Zgromadzenie Fundatorów na zebraniu w dniu 25.04.2006r podjęło uchwałę następującej treści:

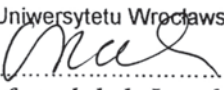
1. Fundacja „Pro Homine” została powołana przez rektorów i związki zawodowe Wyższych Uczelni Wrocławia i zarejestrowana 25 stycznia 1994r. Celem działania Fundacji było i jest nadal prowadzenie działalności na rzecz wszechstronnej pomocy emerytom, rencistom i osobom niepełnosprawnym z Wrocławskich Wyższych Uczelni. Jednym z pierwszych zadań jakie podjęła Fundacja „Pro Homine” było zbudowanie i zorganizowanie środowiskowego ośrodka dla seniorów wyższych uczelni Wrocławia. Dla zrealizowania tej idei i zdobycia niskoprocentowanego kredytu, Fundacja zainicjowała utworzenie Spółdzielni Mieszkaniowej „Wrzos”, której jest członkiem założycielem. Spółdzielnia tej powierzyła realizację budowy Ośrodka. Oddany do użytku w 2000 roku obiekt składa się ze 152 mieszkań lokatorskich i zaplecza socjalno – leczniczo – rehabilitacyjnego, mającego status spółdzielczych własnościowych lokali użytkowych.
2. Zgromadzenie Fundatorów po analizie dokumentów Fundacji, dotyczących całego okresu jej działalności (w tym sprawozdań Komisji Rewizyjnej, protokołów kontroli Urzędu Skarbowego oraz opinii Komisji Rektorskiej z dnia 06.05.2005r). stwierdza że:
 - a) Fundacja działała zgodnie z obowiązującym prawem i zrealizowała pierwsze istotne zadanie, tj. zbudowanie oraz zagospodarowanie Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia;
 - b) Fundacja przez cały okres swej działalności racjonalnie i oszczędnie gospodarowała funduszami pochodzącymi z darowizn;
 - c) Zarząd i Rada Fundacji przez całe 12 lat pełniły swoje funkcje społecznie;
 - d) Fundacja do zrealizowania budowy Ośrodka otrzymała od Politechniki Wrocławskiej i Akademii Rolniczej darowiznę w postaci prawa użytkowania wieczystego działki budowlanej, którą to darowiznę za aprobatą Fundatorów przeznaczyła na wkład budowlany;
 - e) w wyniku korekty powierzchni lokalu rehabilitacji istnieje udokumentowana nadpłata wkładu budowlanego Fundacji na rzecz SM „Wrzos” w wysokości 55.348,19 zł.
3. Jako członkowie Zgromadzenia Fundatorów wspomnianej Fundacji zdecydowanie sprzeciwiamy się wszelkim próbom zmiany statusu Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia powstałego z inicjatywy Fundacji „Pro Homine” z pomocą wyższych uczelni, sponsorów i wysiłkiem społecznym pracowników tych uczelni. Próby te sprzeciwiają się idei leżącej u podstaw decyzji rektorów szkół wyższych o przekazaniu prawa wieczystego użytkowania gruntów na rzecz Fundacji z przeznaczeniem na ściśle określony cel.
4. Zgromadzenie Fundatorów stanowczo domaga się zaprzestania przez Organy Spółdzielni „Wrzos” pomówień Organów Fundacji, tak w przedmiocie rzekomo bezpodstawnej zamiany darowanej działki na wkład budowlany, jak też zawartych w Sprawozdaniu Komisji Walnego Zgromadzenia SM „Wrzos” z dnia 27 września 2004r. Do zbadania zasadności postawionych Fundacji zarzutów Przewodniczący Zgromadzenia Fundatorów, rektor Akademii Rolniczej, prof. Michał Mazurkiewicz powołał specjalną Komisję, składającą się z przedstawicieli Politechniki Wrocławskiej, Uniwersytetu Wrocławskiego, Akademii Ekonomicznej i Akademii Rolniczej. Komisja Rektorska, analizując dokumenty źródłowe podczas 9 posiedzeń, wydała w dniu 06.05.2005r opinię, w której odrzuciła zarzuty jako bezpodstawne. Wyrzuciła również pogląd, że opracowany na zlecenie Spółdzielni „Wrzos”, raport biegłego rewidenta z rozliczenia nakładów inwestycyjnych Ośrodka Seniora, noszący datę 30.11.2004r, nie może posłużyć do ponownego rozliczenia kosztów budowy, gdyż ma charakter wycinkowy i przy jego sporządzaniu nie wykorzystano oryginalnych dokumentów źródłowych. Komisja Rektorska nie znalazła żadnego uzasadnienia do sformułowanych wniosków w „Sprawozdaniu Komisji Walnego Zgromadzenia”, w szczególności do punktu 5, w którym stawia się Fundacji zarzut działania na szkodę mieszkańców Ośrodka, określając je jako działania o charakterze przestępczym (art.286 § 1 KK). Zgromadzenie Fundatorów wyraża zdziwienie, iż Organy Spółdzielni nie uznały opinii Komisji Rektorskiej. Jeśli zarzuty zawarte we wspomnianym sprawozdaniu Komisji Walnego Zgromadzenia stanowiące pomówienie oraz zniesławienie

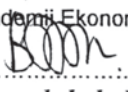
Fundacji „Pro Homine” nie zostaną wycofane, Fundacja będzie zmuszona wykorzystać dostępne środki prawne wobec osób oczerniających Fundację oraz autorów „Sprawozdania...”, celem przywrócenia jej dobrego imienia oraz umożliwienia jej dalszej działalności.

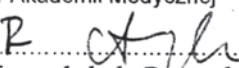
5. Zgromadzenie Fundatorów wyraża dezaprobatę z powodu nie przestrzegania przez Organy Spółdzielni zawartych porozumień, jak również z powodu szykan jakie spotykają członków Spółdzielni działających w strukturach Fundacji. Zgromadzenie Fundatorów wyraża pogląd, że tylko ścisła współpraca SM „Wrzos” z Fundacją „Pro Homine” może dać pozytywne rezultaty ich działalności na rzecz mieszkańców Ośrodka, w tym do rozwiązywania ich żywotnych problemów. Współpraca ta powinna być ponownie określona w szczegółowo opracowanych porozumieniach.
6. Zgromadzenie Fundatorów proponuje, aby w zamian za nadwyżkę wkładu budowlanego w wysokości 55.348,19 zł Spółdzielnia „Wrzos” przekazała Fundacji lokal na zorganizowanie całodobowej opieki pielęgniarstwa.
7. Zgromadzenie Fundatorów stoi na stanowisku, że z uwagi na fakt, iż dużą część mieszkańców Ośrodka stanowią osoby w bardzo zaawansowanym wieku i o złym stanie zdrowia, często niepełnosprawnych, należy stworzyć warunki umożliwiające im w pełni uczestniczenie w Walnych Zebraniach SM „Wrzos” oraz podejmowanie decyzji w istotnych dla nich sprawach. Wspomniane wyżej osoby nie są w stanie wytrzymać fizycznie ciągnących się przez wiele godzin obrad, dlatego pod koniec zebrania, gdy podejmowane są ważne uchwały oraz przeprowadzane są wybory do organów spółdzielni, na sali pozostaje niewielu członków. Zgromadzenie Fundatorów zwraca się do organów SM „Wrzos” z apelem o takie organizowanie zebrań, w tym wyborów, by wszyscy mieszkańcy mieli zagwarantowaną możliwość podejmowania decyzji, co można osiągnąć na przykład poprzez zbiorcze głosowanie uchwał w Klubie Ośrodka w drugiej części Zebrania.

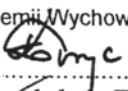
1. Przewodniczący Zgromadzenia Fundatorów

 Prof. zw. dr hab. Michał Mazurkiewicz

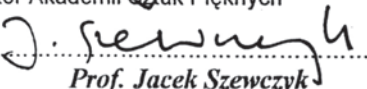
2. Rektor Politechniki Wrocławskiej

 Prof. zw. dr hab. Tadeusz Luty

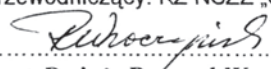
3. Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego

 Prof. zw. dr hab. Leszek Pacholski

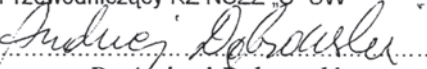
4. Rektor Akademii Ekonomicznej

 Prof. zw. dr hab. Bogusław Fiedor

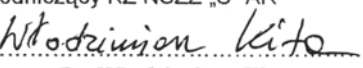
5. Rektor Akademii Medycznej

 Prof. zw. dr hab. Ryszard Andrzejak

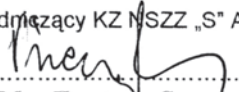
6. Rektor Akademii Wychowania Fizycznego

 Prof. zw. dr hab. Tadeusz Koszcyc

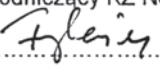
7. Rektor Akademii Sztuk Pięknych

 Prof. Jacek Szewczyk

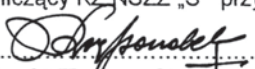
8. Przewodniczący. KZ NSZZ „S” przy P W.

 Dr inż. Ryszard Wroczyński

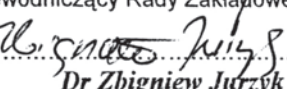
9. Przewodniczący KZ NSZZ „S” UW

 Dr Andrzej Dąbrowski

10. Przewodniczący KZ NSZZ „S” AR

 Dr Włodzimierz Kita

11. Przewodniczący KZ NSZZ „S” A E

 Mgr Krystyna Szewczyk

12. Przewodniczący KZ NSZZ „S” A M

 Dr Bogusław Fuglewicz

13. Przewodniczący KZ NSZZ „S” przy A S P

 Adiunkt Krzysztof Rozpondek

14. Przewodniczący Rady Zakładowej ZNP AR

 Dr Zbigniew Jurzyk

Uchwała nr 1/2009
Zgromadzenia Fundatorów Wrocławskiej Międzyuczelnianej
Fundacji „Pro Homine” na rzecz Emerytów i Osób Niepełnosprawnych
z dnia 23 czerwca 2009 roku.

Zgromadzenie Fundatorów na zebraniu w dniu 23 czerwca 2009 roku podjęło uchwałę następującej treści:

1. Większość wniosków zawartych w uchwale nr 1/2006 z dnia 25 kwietnia 2006r. jest w dalszym ciągu aktualna, w szczególności dotyczy to wniosków nr 3, 4, 5, i 7.
2. Zgromadzenie Fundatorów nadal zdecydowanie sprzeciwia się wszelkim próbom zmiany statusu Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia, powstałego z inicjatywy Fundacji „Pro Homine” z pomocą wyższych uczelni, sponsorów i wysiłkiem społecznym pracowników tych uczelni. Zgromadzenie Fundatorów sprzeciwia się podejmowanym przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Wrzos” działaniom zmierzającym do przekształcenia Ośrodka Seniora w ogólnodostępną spółdzielnię mieszkaniową.
3. W celu zachowania dotychczasowego statusu Ośrodka, mającego służyć obecnym i przyszłym seniorom uczelni Wrocławia Zgromadzenie Fundatorów podejmie negocjacje z Członkami Spółdzielni Mieszkaniowej „Wrzos” w celu wykupienia od spółdzielni budynku mieszkalnego, położonego we Wrocławiu przy ul. Olszewskiego 23, 23a, 23b, 23c, pełniącego funkcję Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia.
4. Po pozytywnym wyniku negocjacji wg punktu 3-go Zgromadzenie Fundatorów podejmie działania dotyczące wykupu od Spółdzielni Mieszkaniowej „Wrzos” budynku mieszkalnego, położonego we Wrocławiu przy ul. Olszewskiego 23, 23a, 23b, 23c, pełniącego funkcję Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia.

1. Przewodniczący Zgromadzenia Fundatorów
.....
<i>Marek Bojarski</i>
Prof. zw. dr hab. Marek Bojarski	8. Przewodniczący KZ NSZZ „S” przy PWr
.....
<i>Ryszard Wroczyński</i>
Dr inż. Ryszard Wroczyński
2. Rektor Politechniki Wrocławskiej
.....
<i>Tadeusz Więckowski</i>
Prof. zw. dr hab. Tadeusz Więckowski	9. Przewodniczący KZ NSZZ „S” UW
.....
<i>Andrzej Dąbrowski</i>
Dr Andrzej Dąbrowski
3. Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego
.....
<i>Roman Kołacz</i>
Prof. zw. dr hab. Roman Kołacz	10. Przewodniczący KZ NSZZ „S” UP
.....
Dr Włodzimierz Kita
4. Rektor Uniwersytetu Ekonomicznego
.....
<i>Bogusław Fiedor</i>
Prof. zw. dr hab. Bogusław Fiedor	11. Przewodniczący KZ NSZZ „S” UE
.....
<i>Krystyna Szewczyk</i>
Mgr Krystyna Szewczyk
5. Rektor Akademii Medycznej
.....
<i>Ryszard Andrzejak</i>
Prof. zw. dr hab. Ryszard Andrzejak	12. Przewodniczący KZ NSZZ „S” AM
.....
<i>Bogusław Fuglewicz</i>
Dr inż. Bogusław Fuglewicz
6. Rektor Akademii Wychowania Fizycznego
.....
<i>Juliusz Migasiewicz</i>
Prof. dr hab. Juliusz Migasiewicz	13. Przewodniczący KZ NSZZ „S” przy ASP
.....
<i>Krzysztof Rozpondek</i>
Adiunkt Krzysztof Rozpondek
7. Rektor Akademii Sztuk Pięknych
.....
<i>Jacek Szewczyk</i>
Prof. Jacek Szewczyk	14. Przewodniczący Rady Zakładowej ZNP UP
.....
Dr Zbigniew Jurzyk

**Lista zmarłych mieszkańców
Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia**

Lp.	Imię i nazwisko	Data śmierci	Lp.	Imię i nazwisko	Data śmierci
1	Jerzy Kaplicki	2001	28	Lucjan Szczubiał	2009
2	Mieczysław Kaplicki	2001	29	Kazimiera Madejska	2009
3	Irena Wróbel	2001	30	Ludwik Wójcik	2009
4	Witold Gariat	2001	31	Maria Bodnar	2009
5	Zbigniew Romanowski	2001	32	Zofia Golińska	2010
6	Władysława Iżycka	2001	33	Łucja Skibniewska	2010
7	Witold Korkus	2002	34	Irena Rzaźnicka	2010
8	Adam Misiński	2002	35	Piotr Andrzejewski	2010
9	Mieczysław Zawadowski	2004	36	Wanda Bobin	2010
10	Janina Żemojtel	2004	37	Józef Wołyniec	2011
11	Zygmunt Dmowski	2004	38	Ryszard Wiecierzyński	2011
12	Wanda Truszkowska	2004	39	Józef Goliński	2011
13	Roman Ławniczak	2005	40	Józef Wicha	2011
14	Kazimiera Sobolewska	2005	41	Ewa Szmorlińska	2011
15	Aldona Ignaczewska	2005	42	Helena Szajda-Popławska	2011
16	Andrzej Szaynok	2005	43	Jan Borkowski	2011
17	Lubomira Szupowska	2006	44	Roman Wojtyło	2011
18	Henryk Trojanowski	2006	45	Władysława Jamróz	2012
19	Nadzieja Siemaszkiewicz	2007	46	Anna Szaynok	2012
20	Maria Romanowska	2007	47	Jerzy Kluk	2012
21	Irena Góralska	2007	48	Andrzej Steciwko	2012
22	Hanna Pycia	2007	49	Tadeusz Wroński	2013
23	Józefa Steciwko	2007	50	Adela Morawska	2013
24	Kazimierz Kusiak	2008	51	Henryk Baranowski	2013
25	Andrzej Karp	2008	52	Daniela Czepil	2013
26	Eugenia Maryńska	2008	53	Halina Pawlikowska	2013
27	Waldemar Fritz	2008			

AKT EREKCYJNY

Ośrodka Seniorów Wyższych Uczelni miasta Wrocławia, powstającego z inicjatywy środowiska akademickiego reprezentowanego przez Wrocławską Międzyuczelnianą Fundację "PRO HOMINE" i Spółdzielnię Mieszkaniową "WRZOS".

Realizatorem Ośrodka zaprojektowanego przez Firmę "CAD-SKALA" i wspieranego przez Sponsorów jest Przedsiębiorstwo "INTAKUS" z Wrocławia.

Przewodniczący Zgromadzenia
Fundatorów Fundacji "Pro Homine"
Rektor Politechniki Wrocławskiej
Prof. zw. dr hab. inż. Andrzej Mułak

Przewodniczący Rady Fundacji
"Pro Homine"
Prof. zw. dr hab. inż. Henryk Hawrylak

Prezes Zarządu Fundacji "Pro Homine"
Prof. zw. dr hab. inż. Otton Dąbrowski

Przewodniczący Rady Nadzorczej
SM "WRZOS"
Dr inż. Zenon Okraszewski

Główny Projektant Ośrodka
Dr inż. Marek Skorupski

Realizator Ośrodka
Mgr inż. Bogdan Ludkowski

WROCLAW Anno Domini 1998

Minister
Przewodniczący Komitetu
Badań Naukowych
Prof. zw. dr hab. inż. Andrzej Wiszniewski

Minister
Prezes Urzędu Mieszkalnictwa
i Rozwoju Miast
Mgr inż. Sławomir Najnigier

Wojewoda Wrocławski
Mgr inż. Witold Krochmal

Prezydent miasta Wrocławia
Mgr Bogdan Zdrojewski

Przewodniczący Rady Miejskiej
Mgr Sławomir Plechota

Prezes Banku Zachodniego S.A.
Mgr Tadeusz Głuszczyk

Prezes "Polifabu" Wrocław S.A.
Mgr inż. Edward Piatek

Dyrektor Naczelny Elektrowni "Turów"
Mgr inż. Jerzy Jaskawiec

Wydawnictwa Politechniki Wrocławskiej
są do nabycia w księgarni
plac Grunwaldzki 13, 50-377 Wrocław
budynek D-1 PWr., tel. 71 320 29 35
Prowadzimy sprzedaż wysyłkową
zamawianie.ksiazek@pwr.edu.pl

ISBN 978-83-7493-837-2